

нѣкой съ кикотъ отвори клетката. Тогава лѣвътъ скочи върху тѣлпата, захапа тежко нѣколцина, и всрѣдъ писъци, викове и напразно размахване на оржжия избѣга на двора, кждето се нахвърли върху хората и конетѣ. Произлѣзе голѣма бъркотия. Ставракий, пиянъ, изкочи съ другаритѣ си навънъ. И когато видѣ страшния звѣръ, разкжсващъ люде, подплашенитѣ бѣгащи коне, и първитѣ войници съ лжкове въ ржце, извика имъ:

— Не убивайте великолепното животнo!.. Хванете го живо!

Заповѣдта му бѣ изпълнена съ цената на нѣколко живота. Но Ставракий бѣ доволенъ.

А въ това време безъ ничия повеля Плиска бѣ запалена. Тя пламна отъ всички страни. Кой вършеше това? Пламна неочаквано и дворецътъ. Едва избѣгаха отъ пожара императорътъ и синътъ му.

Нощта бѣ превърната на день отъ горящия градъ. Никифоръ бѣ

ядовитъ. Но Ставракий бѣ доволенъ отъ зрелището: огнената стихия бѣ прекрасна! Той пиеше съ приятелитѣ си, които пѣха, викаха, славаха василевса и дразнѣха грамадения хански лѣвъ, затворенъ въ клетка.

— Тѣй ще затворимъ и твоя господарь! — говорѣха на звѣра патриции и стратежи.

На разсъмване, обаче, императорътъ повели цѣлата войска да се връща обратно назадъ: бѣ получилъ заплашителни вѣсти. Но трудно бѣ да се събере и върне въ редъ огромната и пѣстра императорска войска, разпусната отъ пиянства, отъ плячка и жажда за още такава.

А когато навлѣзоха въ Хемусъ нова заплаха смути Никифора: планинскитѣ пжтища и пжтеки бѣха заети отъ българи и славяни, които бѣха успѣли да дигнатъ по тѣснитѣ укрепления отъ камъни и дървета и да заематъ височинитѣ. Почна се лутане изъ планината, за да

